

تحلیلی بر سازماندهی پیايندها با تکيه بر قواعد توصیف و دسترسی به منبع (آر.دی.ای.) و الگوی ملزومات کارکردی پیشینه‌های کتابشناختی (اف.آر.بی.آر.)

^۱علیرضا مظفری

^۲دکتر محسن حاجی زین العابدینی

چکیده

هدف: پژوهش حاضر با هدف شناسایی و تحلیل وضعیت سازماندهی پیايندها با توجه به الگوهای مفهومی نظری اف.آر.بی.آر. و قواعد جدید سازماندهی اطلاعات یعنی آر.دی.ای. انجام شده است.

روش: در این پژوهش، با استفاده از روش نظری، نظریه‌ها، مفاهیم و رویکردهای جدید در موضوع مورد نظر، بررسی شده است.

یافته‌ها: به کارگیری الگوی مفهومی اف.آر.بی.آر. و به تبع آن آر.دی.ای. برای منابع یکپارچه و پیايندها، به راحتی منابع تک نگاشتی نیست؛ زیرا در تدوین این الگوها به منابعی که به شکل مجموعه‌ای از آثار و تلاش‌های فکری افراد مختلف است، کمتر توجه شده است. استفاده از سطوح انتزاعی و ایجاد روابط میان موجودیت‌های مختلف، برای این نوع منابع بهویژه در قالب‌های فعلی به کار رفته در فهرست‌های کتابخانه‌ای، بسیار دشوار است. از جمله این مشکلات، قرار گرفتن چندین اثر مختلف در کنار یکدیگر در یک ساختار فیزیکی واحد، تجدید نظر متناوب این آثار، انتباط ساختار خطی فهرست‌های فعلی با سطوح انتزاعی و روابط چندگانه میان سطوح مختلف در الگوی مفهومی است.

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد علم اطلاعات و دانش‌شناسی دانشگاه آزاد واحد تهران

Alireza.mozafari@gmail.com

zabedini@gmail.com

۲. استادیار دانشگاه شهید بهشتی، گروه کتابداری و اطلاع‌رسانی؛ رایانامه:

بحث و نتیجه‌گیری: به کارگیری پیشینه‌های قبلی موجود در فهرست‌های کتابخانه‌ای برای اجرای قواعد جدید فهرست‌نویسی و میزان تغییراتی که در این پیشینه‌ها باید صورت گیرد تا در فهرست‌های جدید قابل استفاده باشند، به بررسی و دقت فراوانی نیاز دارد. پژوهش‌های صورت گرفته در حوزه استفاده از آر.دی.ای. برای فهرست‌نویسی منابع پیوسته و از جمله پیايندها، بيشتر بر حوزه‌های نظری اين موضوع تمرکز داشته‌اند زيرا در استفاده از الگوهای مفهومی برای اين نوع منابع هنوز نقاط مبهمی مانند انتخاب اثر از ميان تلاش‌های فکري گرد هم آمده در اين نوع منابع وجود دارد که پژوهشگران تلاش می‌کنند با ارائه نظرها و پیشنهادهای جدید، اين کمبودها را مرتفع کنند.
کلیدواژه‌ها: پیايندها، قواعد توصیف و دسترسی به منبع (آر.دی.ای)، الگوی مفهومی، قواعد فهرست‌نویسی، ملزمات کارکردی پیشینه‌های کتاب‌شناختی (اف.آر.بی.آر.).

مقدمه

بررسی روند شکل‌گیری فهرست‌های کتابخانه‌ای و تدوین استانداردهای لازم برای فهرست‌نویسی منابع اطلاعاتی، گویای این حقیقت است که کمک به بهره‌گیر برای یافتن منابع مورد نیاز خود در کوتاه‌ترین زمان ممکن، همیشه هدف اصلی در نظر گرفته شده است. در اواخر قرن بیستم با ظهور منابع جدید اطلاعاتی، نیازهای بهره‌گیران نیز دچار تحول شد، به گونه‌ای که بازیابی اطلاعات و پاسخ به نیاز بهره‌گیران در فهرست‌های کتابخانه‌ای و پایگاه‌های عظیم اطلاعاتی، نتایج مطلوبی را در برنداشت (سالابا^۱ و ژنگ^۲، ۱۳۸۹).

مشکلاتی نظیر این موارد و تغییرات فراوانی که با گذشت زمان در شکل منابع اطلاعاتی به وجود آمد، صاحب‌نظران و نظریه‌پردازان سازماندهی اطلاعات را بر آن داشت تا راه حل‌هایی را برای رفع این مشکلات ارائه دهند. رویکرد الگوهای مفهومی را از جمله بارزترین این راه حل‌ها می‌توان دانست که با پیاده‌سازی آن، تغییری چشمگیر در ساختار فهرست‌های کتابخانه‌ای صورت خواهد گرفت. پیاده‌سازی این الگو به نوبه خود به تغییر در قواعد و استانداردهای فهرست‌نویسی نیاز دارد، که قواعد توصیف و

1. Salaba.
2. Zhang.

دسترسی به منبع (آر.دی.ای)^۱ از جمله پیامدهای چنین نیازی در سال‌های اخیر به شمار می‌آید.

از سوی دیگر، فهرستنویسی و رده‌بندی پیايندها یکی از موضوع‌های چالش‌برانگیز بوده است. برخی عقیده دارند فهرستنویسی پیايندها به سبب مشکلات خاص خود مقرن به صرفه نیست و بهتر است از سازماندهی آنها صرف نظر شود. این در حالی است که برخی زیربنای بانک‌های اطلاعاتی در رشته‌های مختلف را فهرستنویسی، رده‌بندی و نمایه‌سازی پیايندها می‌دانند. «اسمیت» (۱۹۷۸) در کتاب خود بیان می‌کند: «با وجود استفاده از قوانین انگلیوامریکن یا هر قانون دیگر در کتابخانه، برای انجام فهرستنویسی و رده‌بندی کامل نشریه‌های ادواری، مسئله‌ای که وجود دارد این است که کترل کتاب‌شناختی کارآمد نشریه‌های ادواری، یک الزام است. فهرستنویسی کلید کترل کتاب‌شناختی است. بدون فهرستنویسی، نه تنها هرج و مرج بلکه نیستی به وجود خواهد آمد».

قدر مسلم، پیايندها به عنوان متابعی ارزشمند که به صورت دائمی به کتابخانه‌ها وارد می‌شوند و بسیار هم مورد استفاده قرار می‌گیرند، باید سازماندهی خوبی داشته باشند تا امکان ارائه خدمات مرتبط با آنها برای کتابخانه‌ها وجود داشته باشد. با توجه به این اهمیت، نمی‌توان جایگاه آنها را در قواعد سازماندهی جدیدی چون آر.دی.ای. نادیده گرفت یا کم‌اهمیت تلقی کرد. بدین سبب، لازم است با پژوهشی جدی، وضعیت این منابع اطلاعاتی مهم کتابخانه، در قواعد آر.دی.ای. مورد مذاقه قرار گیرد. به همین منظور، نخست باید وضعیت کنونی سازماندهی پیايندها به اختصار بررسی گردد تا در مقایسه با قواعد جدید، وضعیت ساماندهی آنها روشن‌تر شود.

مختصری از سازماندهی پیايندها در گذر زمان

تا سال ۱۹۶۷ در آمریکا تنها یک نشریه با شماره‌های پیاپی^۱ شناخته می‌شد و گاهی که عنوان آن تغییر می‌کرد، مهم شمرده نمی‌شد. حتی در مواردی که پیايند در زیر نام

1. Resource Description and Access (RDA).

یک تناگان قرار می‌گرفت، تا وقتی هویت آن تناگان تغییر نمی‌کرد، تغییری در عنوان آن صورت نمی‌گرفت. پس از سال ۱۹۶۷، با تغییر عنوان یا نام سازمان پدیدآور یک نشریه، تصور می‌شد نشریه جدیدی ایجاد شده است. در طول قرن ۱۹ قواعد فهرست‌نویسی بسیاری ارائه شد. از مهم‌ترین این قواعد، می‌توان به قواعد کاتر اشاره کرد که تأثیر به‌سزایی در فهرست‌نویسی به‌ویژه در آمریکا داشته است (جونز^۲، ۱۳:۲۰).

در سال ۱۸۷۶ شکل غالب فهرست‌های کتابخانه‌ای، «فهرست کتابی»^۳ بود. در این فهرست‌ها، هر گونه تغییری در عنوان یک نشریه از طریق یادداشتی در زیر عنوان قبلی نمایش داده و عنوان جدید نیز در جای مناسب خود اضافه می‌شد. کاتر این قاعده را با عنوان «اولین شناسه فهرست‌نویسی»^۴ برای پیايندها در قانون ۵۴ خود قرار داد (کاتر^۵، ۱۸۷۶).

با گسترش فهرست‌های برگه‌ای در آمریکا در سال ۱۹۰۱ کمیته بازنگری قواعد انجمن کتابداران آمریکا شکل گرفت تا بتواند این قواعد را تا حد ممکن با کتابخانه کنگره مطابقت دهد. با انتشار فهرست‌های برگه‌ای در آمریکا، مجریان این فهرست‌ها از وارونه شدن قاعده اولین شناسه حمایت کردند. مطابق این قاعده، همه تغییرات عنوان در زیر آخرین عنوان قرار می‌گیرد. مزیت این روش نسبت به قاعده اولین شناسه این بود که می‌توانست همه تغییرات کتاب‌شناختی پیايندها را که در طول زمان صورت گرفته بود، در یک محل کنار هم قرار دهد (پیرسون^۶، ۱۹۱۹).

قاعده «آخرین شناسه»^۷ در سال ۱۹۰۸ در متن آمریکایی قواعد انگل‌وamerیکن ثبت شد. این تغییرات فقط محدود به تغییر عنوان نبود و در مواردی که نام‌هایی که پیايند در

-
1. The Continuity of Its Numbering.
2. Jones.
3. Book Catalog.
4. Earliest-entry Cataloging.
5. Cutter.
6. Pierson.
7. Latest-entry.

زیر آنها فهرست شده بود تغییر می کرد، پیايند در زير نام جدييد فهرست و از نام اوليه به نام جدييد در فهرست ارجاع داده می شد.

قواعد کاتر درباره «عنوان مختصر»^۱ در قواعد ۱۹۰۸ حذف شد؛ هرچند نوشتنه عنوان مختصر در فهرست برگهای مجاز شناخته شده بود. کتابخانه کنگره فهرست نويسان خود را به معرفی عنوان مختصر بر روی اولین کارت هدایت کرد و عنوان های كامل که در طول زمان برای پیايندها به کار رفته بود، به صورت يادداشت بر روی کارت دوم نمایش داده شد. با گذشت زمان، متن آمريکايي ۱۹۰۸ در سال ۱۹۴۹ بازنگري شد و در آن گرددشى به عقب (به سمت قواعد کاتر) صورت گرفت، که بيان می داشت در صورت امكان عنوان های طولاني بدون از دست دادن اطلاعات اصلی کوتاه شوند (كمите مشترک انجمن کتابداری آمريكا و انگلستان، ۱۹۰۸).

دليل غالب تفاوت های قابل ملاحظه در ويرايش دوم نسبت به ويرايش اول را می توان در هماهنگي ويرايش دوم با قواعد توصيف كتاب شناختي^۲ دانست. علاوه بر آن، در قواعد انگلوآمري肯، ويرايش دوم به شدت شرح و تفسيرهایي که درباره قرار گرفتن يك پیايند در زير سرشناسه تالگانی وجود داشت، تعديل شده بود. اين باعث شد اغلب پیايندها در زير عنوان كامل^۳ فهرست شوند. با توجه به اين که پيشبيني لازم برای پیايندهای مختلف با مدخل يکسان در اين قواعد نشده بود و قاعدة خاصی در ويرايش دوم قواعد انگلوآمري肯 برای فهرست نويسی اين نوع پیايندها وجود نداشت، کتابخانه کنگره و کتابخانه ملي کانادا يك راه حل موقتی با عنوان «نشانگرهای يكتای پیايندها»^۴ ارائه دادند. اين پيشنهاد به مرور به «عنوان قراردادي»^۵ تبدیل و در سال ۱۹۸۲ به ويرايش دوم اضافه شد.

1. Abridged Title.

2. ISBD (International Standard Book Description).

3. Proper Title.

4. Unique Serial Identifiers.

5. Uniform Title.

در بازنگری سال ۲۰۰۲ ویرایش دوم قواعد انگلوماریکن، دامنه فصل ۱۲ این قواعد گستردere تر و موارد زیر به آن اضافه شد: (جونز، ۲۰۱۳: ۲۲).

- منابع اطلاعاتی یکپارچه شده^۱: شامل انتشارات کلاسوری^۲ روزآمد شده و منابع اطلاعاتی برخط. در این منابع اطلاعات بهروز شد و به منابع اصلی افزوده می‌شوند و به صورت منابع مجزا منتشر نمی‌شوند.
- پیايندهای تجدید چاپ شده.
- پیايندها با دوره زمانی انتشار محدود مانند نتایج کنفرانس‌ها.

نتایج بازيابي بسيار زياد بدون اعمال هيچ گونه نظم منطقی، بسياري از صاحب‌نظران را بر آن داشت تا در نيمه دوم دهه ۱۹۹۰ در زمينه رفع اين مشكل تلاش کنند و در نهايit در سال ۱۹۹۸، پس از سال‌ها تلاش و مطالعه، الگوي ملزومات کارکردي پيشينه‌های كتاب‌شناختي (اف.آربi.آر.) تدوين شد (ارسطوپور، ۱۳۸۹: ۳۸).

الگوي اف.آربi.آر. از چهار مؤلفه اصلی تشکيل شده است. اين مؤلفه‌ها عبارتند از: موجوديت‌ها^۳، ويژگي‌های^۴ هر موجوديت، روابط^۵ ميان موجوديت‌ها و فعاليت‌های کاربران (حاجي زين‌العابدين، ۱۳۸۹).

در سال ۲۰۰۴، زمانی که اولین بخش پيش‌نويس قواعد فهرست‌نويسی انگلوماریکن (ویرایش سوم) آماده شد، کميته همکاري مشترك به اين نتیجه رسيد که تغييرات خيلي زياد بوده و نمی‌توان حجم انبوه تغييرات را در قواعد فهرست‌نويسی قدими گنجاند و تصميم گرفت قوانين جديدي را بر پايه انگلوماریکن وضع نماید (مرادي، ۱۳۸۹).

پس از مطالعات و بررسی‌های فراوان، سرانجام کميته همکاري مشترك در سال ۲۰۰۸ پيش‌نويس استاندارد توصيف و دسترسی به منبع (آر.دي.اي.) را معرفی کرد. اين

-
1. Integrating Resources.
 2. loose-leaf.
 3. Entities.
 4. Attributes.
 5. Relationships.

استاندارد بر مبنای الگوی ملزمات کارکردی پیشنهای کتاب‌شناختی (اف.آر.بی.آر.) و الگوی ملزمات کارکردی داده‌های مستند (اف.آر.ای.دی.). پایه‌گذاری شده بود. آر.دی.ای. استانداردی است که توجه به بهره‌گیر و وظایفی که او در فرایند کشف منع انجام می‌دهد، در نقطه کانونی آن قرار دارد. هدف از ثبت داده‌ها، پشتیبانی از وظایف بهره‌گیر است. هدف آر.دی.ای. پشتیبانی از تولید داده‌های باکیفیت^۱ یا خوش‌ساخت^۲ است که با استفاده از فناوری‌های موجود و نیز ساختارهای پایگاهی در حال ظهور و فناوری‌های آینده، بتوان آنها را مدیریت کرد (الیور، ۱۳۹۰: ۲).

الگوی اف.آر.بی.آر و پیايندها

ساختار خطی فهرست‌هایی که از ترکیب قواعد فهرست‌نویسی انگلسوامریکن ویرایش دوم با قالب مارک ایجاد شده‌اند، برای نمایش آثار پیايندی، ضعیف است. همین نکته باعث شکل‌گیری الگوهای جدیدی در ساختار فهرست‌ها گردید. در این الگوها موجودیت‌ها از محدوده اثر و مورد فراتر رفته‌اند؛ همچنین روابط میان موجودیت‌های یکسان و مختلف در الگوهای جدید تعریف شده است. در یک الگوی موجودیت – رابطه، روابط چندگانه میان موجودیت‌ها – نه پیشنهایها – می‌توان ایجاد کرد (آنتلمن، ۲۰۰۴: ۳).

اگر به ساختار یک پیايند توجه کنیم، خواهیم دید:

- هر مقاله از یک اثر تشکیل شده است؛
- یک شماره از پیايند، از چندین مقاله تشکیل شده است؛
- یک دوره از پیايند، از چندین شماره تشکیل شده است؛
- یک پیايند، از چندین دوره تشکیل شده است.

1. Robust.

2. Well-formed.

3. Antelman.

بنابراین، تشخیص موجودیت‌های مختلف بر اساس الگوی اف.آر.بی.آر. برای پیایندها دارای شرایط خاصی است که با آثار تک‌نگاشتی تفاوت دارد. در کنار هم قرار گرفتن چندین اثر - که حاصل تلاش فکری افراد متفاوتی است - در یک ساختار فیزیکی که یک اثر تلقی می‌شود، یکی از مباحث چالش‌برانگیز در استفاده از الگوی اف.آر.بی.آر. برای این نوع منابع اطلاعاتی است.

«دلسی»^۱ (۲۰۰۳) بیان می‌کند که «در سطح مفهومی، موجودیت تعریف‌شده به عنوان اثر در الگوی اف.آر.بی.آر. به روشی برای آشاری که به شکل پیاپی منتشر می‌شوند، قابل استفاده است». در الگوی اف.آر.بی.آر. آثار پیاپی یک اثر یکپارچه^۲ در نظر گرفته می‌شوند. تصویری کامل از آثار در طول زمان، به فهرست‌نویس این امکان را می‌دهد که فراتر از منابعی که در کتابخانه در اختیار دارد، تاریخچه کاملی از آثار را در فهرست به نمایش بگذارد.

نقطه قوت الگوی رابطه- موجودیت، در این است که منطق و اصول توصیف را از مسائل نمایش جدا می‌کند. الگوی اف.آر.بی.آر. با بهره‌گیری از دولایه انتزاعی اثر و بیان راه حل مناسبی برای حل مشکلات خاصی است که کتابخانه‌های فعلی در مواجهه با فهرست‌نویسی پیایندها با آن مواجه هستند (آنتلمن، ۲۰۰۴).

با توجه به تغییراتی که در طول زمان ممکن است در عنوان یک اثر اتفاق بیفتد، عنوان یک اثر نمی‌تواند یک شناسه کامل برای معرفی آن در نظر گرفته شود. به همین دلیل «آنتلمن» (۲۰۰۴) استفاده از شناساگر اثر^۳ را پیشنهاد می‌کند. درون نظام کتابخانه، فارغ از تغییراتی که در گذر زمان در عنوان و سایر عناصر ممکن است رخ دهد، یک شناسه اثر می‌تواند مجموعه‌ای از بیان‌ها و قالب‌های مختلف را که بنا به تشخیص فهرست‌نویس به یک اثر تعلق دارند، در کنار هم قرار دهد.

1. Delsey.

2. Aggregate Work.

3. Work Identifier.

یکی از دلایلی که استفاده از الگوی اف.آر.بی.آر. برای پیايندها را به موضوعی پیچیده تبدیل کرده، این است که پیايندها در واقع آثاری یکپارچه هستند. پرسشی که در استفاده از اف.آر.بی.آر. برای پیايندها مطرح می شود این است که حد و مرز یک اثر در پیايندها چیست؟ که با توجه به انتزاعی بودن تعریف اثر در اف.آر.بی.آر. تشخیص حدود یک اثر از اثر بعدی، اختیاری در نظر گرفته شده است. یکی دیگر از مشکلات پیايندها در سطح مورد نظر مطرح می شود، زیرا برای پیايندهای دارای نسخه های متعددی هیچ نسخه واحدی، به عنوان نمونه بیان کننده یک قالب، نمی توان در نظر گرفت. بنابراین اف.آر.بی.آر. باید تعریف موردنی خود را در بحث پیايندها گسترش دهد به گونه ای که تمام اجزای معروف یک مورد را بدون توجه به شکل انتشار آنها، در برگیرد (بالگویی^۱ و بوری^۲، ۲۰۱۴).

مدیریت پیايندها در الگوی اف.آر.بی.آر.

در مقدمه الگوی اف.آر.بی.آر. پیشنهادی برای سازگاری تعریف های عملیاتی مختلف از اثر، که در فهرست های مبتنی بر قواعد انگلوماریکن ساخته شده اند، ارائه شده است. در حال حاضر از یک تعریف محظوظ محور (بر پایه تلاش فکری) برای اغلب منابع کتاب شناختی و یک تعریف عنوان محور (بر اساس تغییر عنوان) برای پیايندها استفاده می کنیم. هنگامی که هر دو این تعریف ها در الگوی اف.آر.بی.آر. به صورت واضح معرفی شوند، یک تناقض که حاصل مرز متفاوت برای یک اثر واحد در سطوح مختلف انتزاعی است، ایجاد می شود. از ویژگی های منابع پیاپی، تجدیدنظر متناوب آثار است که به کارگیری الگوی اف.آر.بی.آر. را برای این منابع با مشکلاتی مواجه می سازد. از جمله این مشکلات، ساختار متفاوت این منابع به دو شکل سلسله مراتبی و استنادی است. هنگامی که منبع یک تکنگاشت ادامه دار در نظر گرفته شود، هر نسخه، یک بیان از اثر واحد است. هنگامی که منبع یک پیايند در نظر گرفته شود، هر

1. Ballegooie.

2. Borie.

نسخه، یک اثر است که خود، جزئی از یک اثر بزرگ‌تر (یک اثر یکپارچه) شمرده می‌شود. این موضوع می‌تواند سبب سردرگمی در نمایش فهرست چنین آثاری شود. روش پیايندي از استناد به عنوان كامل حمایت می‌کند؛ درحالی‌که روش تکنگاشتی از استناد به نام نويسنده شخصی، حمایت می‌کند. در حالتی که امكان ايجاد بازنمایی^۱ میان دو ساختار وجود دارد، فرایند تبدیل ماشینی اطلاعات از یک ساختار به ساختار دیگر، با توجه به استفاده از دو شناسه متفاوت - آی.اس.بی.ان.^۲ (شابک) و آی.اس.ان.^۳ (شابن) - در ترکیب دو ساختار، برای معرفی یک منبع کتاب‌شناختی واحد، پیچیده است (جونز، ۲۰۰۵).

برنامه فهرست‌نويسی تعاونی^۴ کتابخانه کنگره متشکل از بخش‌های مختلف و اعضاي متعدد و داراي وظایف گروهي مختلفي است. يكى از اين بخش‌ها به پیايندهای برخط يا همان طرح کانسر^۵ مربوط است. در واقع، بررسى عناصر پیايندهای کانسر بخشی از طرح آموزشی آر.دی.ای. در کتابخانه کنگره با نام برنامه آموزشی تخصصی است.

کانسر در روش فعلی فهرست‌نويسی خود، سطوحی از فهرست‌نويسی را که میان سطوح قالب و بيان است، به رسميت شناخته است. اين روش برای ميكروفرم تهيه شده از روزنامه‌ها به کار رفته است، که به‌وسيله پيشينه‌های کتاب‌شناختی روزنامه‌های چاپی نمایش داده می‌شوند. همچنين، برای نسخه‌های مختلف از پیايندهایی که به کمک پيشينه کتاب‌شناختی واحدی نمایش داده می‌شوند، پيشينه کتاب‌شناختی تنها از توصيف يك قالب ايجاد می‌شود. بنابراین، انتقال به الگوي اف.آر.بی.آر. نيازمند انطباق میان اطلاعات پيشينه‌های موجود با سطوح مختلف توصيف در الگوي جديد است.

-
1. Mapping.
 2. ISBN.
 3. ISSN.
 4. Program for Cooperative Cataloging (PCC).
 5. Cooperative Serials Program.

استفاده از روابط اف.آر.بی.آر. در توصیف پیايندها

در خصوص روابط میان موجودیت‌های مختلف برای پیايندها در الگوی اف.آر.بی.آر. توجه به این نکته ضروری است که روابط فعلی رمزگذاری شده در پیشینه‌های پیايندها در مارک ۲۱، به سبب ساختار خطی آن، در بسیاری موارد به راحتی قابل انطباق با روابط و سطوح متعدد محتوای انتزاعی در الگوی اف.آر.بی.آر. نیست، اگرچه به نظر می‌رسد برخی از روابط انتزاعی از اطلاعات مستندات و قواعد تجدید چاپ، قابل استخراج است. عوامل مختلفی که ممکن است مانع شکل‌گیری روابط انطباقی مناسب شوند، عبارتند از: ۱. روابط مشابه به صورت اختصاصی که به صراحت تعریف نشده‌اند یا در قالب مارک ۲۱ و الگوی اف.آر.بی.آر. رمزگذاری نشده باشند. ۲. وجود پیايند مرتبط درون یک فهرست به کمک فیلدهای ارتباطی مارک ۲۱ قابل تشخیص نیست. ۳. روابط مربوط به سطح اثر و بیان در الگوی اف.آر.بی.آر. عموماً در پیشینه‌های مارک ۲۱ در سطح قالب ذخیره شده‌اند.

به نظر می‌رسد اگر بخواهیم روابط الگوی اف.آر.بی.آر. را در مارک ۲۱ پیاده کنیم، قالب کتاب‌شناختی و در صورتی که اثر و بیان از پیشینه‌های مستند استفاده می‌کنند، قالب مستند، نیاز به تغییرات وسیعی خواهد داشت. همچنین، این امر نیازمند تلاش مضاعف برای ارزیابی دوباره و دقیق روابط در پیشینه‌های کتاب‌شناختی موجود در مارک ۲۱ برای گنجاندن در الگوی اف.آر.بی.آر. است (جونز، ۲۰۰۵).

طرح‌های پیشنهادی در استفاده از اف.آر.بی.آر. برای پیايندها

در سال ۲۰۰۷ میلادی، «کاترین آدامز»^۱ و «بریتا سانتاماورو»^۲ طرحی را درباره پیاده‌سازی اف.آر.بی.آر. برای پیايندها پیشنهاد دادند. آنها الگوی خود را بهترین الگوی ممکن در دنیا توصیف کردند که در آن تفکر اف.آر.بی.آر. با استاندارد مارک، برای دست یافتن به مزایای فهرست‌نویسی و طراحی رابط کاربری بهتر برای کاربران، ترکیب

1. Katherine Adams.

2. Britta Santamauro.

شده است. همچنین، پیشنهاد دادند سطوح اثر و بیان با هم ترکیب شود و آن را «فرایپیشینهٔ ترکیبی»^۱ نام نهادند.

فرایپیشینهٔ ترکیبی، پیشینه‌ای چتری تلقی می‌شود که اطلاعات کتاب‌شناختی درباره محتوای پیايندها، همچنین ترجمه‌ها و ویرایش‌های مختلف را در کنار یکدیگر گردآوری می‌کند. این فرایپیشینه برای انتشارات وابسته به یک پیايند، شبیه یک پیشینه مستند خواهد بود و همه قالب‌های وابسته به خود را در شکل‌های مختلف نمايش می‌دهد. برای سطح قالب نیز پیشینه‌ای ایجاد می‌شود که برای ثبت تمامی اطلاعات و یک شکل خاص، مانند شکل چاپی، برخط و میکروفیلم استفاده می‌گردد. این پیشینه‌های قالب، از فرایپیشینه منشعب خواهند شد و هر اطلاعاتی که در سطح بالاتر پیشینه وجود دارد، در سطوح دیگر تکرار نخواهد شد. در نهایت، پیشینه‌های قالب به پیشینه‌های مورد، که اطلاعات موجودی هر محل را در بردارند، پیوند داده می‌شوند. (بالگویی و بوری، ۲۰۱۴).

مشکلات و ناسازگاری‌ها در استفاده از الگوی اف.آر.بی.آر. برای مجموعه‌های یکپارچه^۲ مانع مهم در مسیر پیاده‌سازی اف.آر.بی.آر. شناخته شده‌اند. برای بررسی این موضوع، گروه بازنگری اف.آر.بی.آر. یک کارگروه برای کار بر روی مجموعه‌های یکپارچه تشکیل داد که مشاهدات و پیشنهادهای خود را در گزارش نهایی در سال ۲۰۱۱ به صورت کامل ارائه کرد. این کارگروه تعریفی از آثار یکپارچه پیشنهاد داد که مطابق آن «مجموعه یکپارچه، یک قالب تجسم‌یافته از چندین بیان مجزاست».

یک قالب می‌تواند چندین بیان را در برداشته باشد و یک بیان می‌تواند در قالب‌های مختلف گنجانده شود. در مقابل، یک بیان تنها می‌تواند باعث درک یک اثر واحد گردد و یک مورد، فقط می‌تواند نشان‌دهنده یک قالب واحد باشد. اگرچه این روابط

1. Superworkspression.

2. Aggregate.

چندگانه^۱ میان بیان‌ها و قالب‌ها برای منعکس کردن جهان کتاب‌شناختی ضروری است، بیانگر نوعی پیچیدگی افزوده شده به الگوی اف.آر.بی.آر. است.

«بنت^۲ و همکاران» (۲۰۰۳) دو نوع مجموعه یکپارچه را شناسایی کردند؛ یکی مجموعه یکپارچه‌ای که دربرگیرنده مجموعه‌های از آثار مستقل^۳ و دوم مجموعه یکپارچه‌ای که نقش تکمیلی بر عهده دارد (مواد الحاقی اضافه شده مانند پیش‌گفتار، تصاویر و یادداشت‌ها و ...). کارگروه، نوع سومی از مجموعه یکپارچه را شناسایی کرد. مجموعه یکپارچه موازی زمانی نمود می‌یابد که تعداد دو بیان یا بیشتر از یک اثر واحد در یک قالب منتشر شده است؛ مانند اشعار یا افسانه‌هایی^۳ که به صورت دوزبانه در یک قالب منتشر می‌شوند. در الگوی اف.آر.بی.آر. به این نوع مجموعه یکپارچه توجه نشده است. این نوع منابع مجموعه‌ای از بیان‌های موازی مانند منتخبات، جنگ‌ها^۴، تکنگاشت‌های پیاپی، پیايندها و منابع مشابه‌اند. مجموعه یکپارچه تکمیلی زمانی شکل می‌گیرد که یک بیان با مواد اضافه شده‌ای که با اثر اصلی پیوسته نیست، تکمیل شده است. قبل از تجدیدنظر در تعریف بیان، این نکته پذیرفته شده بود که در صورت اضافه شدن مواد تکمیلی به یک بیان، آن را به عنوان یک بیان جدید در نظر بگیرند.

در مدل پیشنهادی کارگروه بازنگری اف.آر.بی.آر. چندین بیان ممکن است در یک قالب ظهرور یابد و به راحتی ترکیبی از بیان‌ها ارائه شود، اما در این شرایط ممکن است تشخیص تلاش آفریننده اثر مشکل شود. یک اثر یکپارچه به تعیین تلاش آفریننده آن نیاز دارد. درواقع، اثری است که بتواند در بیان‌های یکپارچه ظهرور یابد (تلاش فکری افراد مختلف درباره یک موضوع که به صورت بیان مستقل در کنار یکدیگر در یک

1. Many to Many.

2. Bennett.

3. Fictions.

4. Anthology.

قالب واحد منتشرشده است). مانند کتابی که به یک موضوع خاص پرداخته است، ولی فصل‌های گوناگون آن را نویسنده‌گان مختلف نوشته‌اند.

نقش اصلی کارگروه منابع یکپارچه، ارائه تعریفی روشن از این نوع منابع اطلاعاتی و شناسایی سه نوع متفاوت از این منابع بود. انواع این منابع شامل: مجموعه‌ها، منابع تکمیلی و مجموعه‌های موازی است. این تقسیم‌بندی برای انواع مواد قابل استفاده است. همچنین، کارگروه چارچوب الگوسازی ثابتی را پیشنهاد کردند. این چارچوب که بر اساس تعریف اثر یکپارچه بنا نهاده شده، به‌طور موقتیت آمیزی موضوع انطباق پیايندها با اف.آر.بی.آر. را که تاکنون یک مشکل تلقی می‌شد، حل کرد. اکنون بهروشی مشخص شده که مجله‌ها را باید مجموعه‌های یکپارچه از مقالات با همکاری ویراستاران، به عنوان اثری یکپارچه در نظر گرفت (زومر^۱ و اوئیل^۲، ۲۰۱۲).

آر.دی.ای. و پیايندها

در واژه‌نامه آر.دی.ای.^۳ پیايند اين گونه تعریف شده است: منبع اطلاعاتی است که به صورت متواالی منتشر می‌شود؛ پایان انتشار آن از قبل مشخص نیست و معمولاً شماره‌گذاری می‌شود (مانند نشریات ادواری، مجموعه‌های تکنگاشت یا روزنامه‌ها). همچنین شامل منابع اطلاعاتی است که ویژگی‌های پیايندها مانند شماره‌های متواالی، شماره‌گذاری و تکرار انتشار را دارا هستند اما در محدوده زمانی خاصی منتشر می‌شوند (مانند خبرنامه‌های رخدادها و بازتکثیر پیايندها).

برخلاف تکنگاشتها، انتخاب عنوان برای پیايندها نباید تنها بر اساس نسخه در دست صورت گیرد، بلکه عنوان به گونه‌ای باید انتخاب شود که معرف کل مجموعه مورد نظر باشد.

1. Zumer.

2. O'Neill.

3. قابل دسترس در آدرس: <http://access.rdatoolkit.org>

یکی از وظایفی که برنامه فهرست‌نویسی تعاونی به عنوان کارگروهی برای اعضای کانسر مشخص کرد، ارائه پیشنهادهایی برای برطرف کردن تفاوت‌های میان ملزومات پیشینه استاندارد کانسر^۱ با عناصر آر.دی.ای. بود. در راستای این طرح، سه سند مهم در سال ۲۰۱۲ توسط این کارگروه منتشر گردید که عبارتند از:

- عناصر هسته آر.دی.ای. - کانسر^۲
- انطباق مارک ۲۱ با عناصر هسته آر.دی.ای.^۳
- سیاهه وارسی فهرست‌نویسی آر.دی.ای. - کانسر.^۴

این سه سند برای تهیه مجموعه‌ای مرکب از عناصر این دو استاندارد است، که بر اساس آن تفاوت‌های میان عناصر هسته کانسر با عناصر هسته آر.دی.ای. قابل تشخیص باشد (براس^۵، هاوکینز^۶ و نگوین^۷، ۲۰۱۳).

سیاهه وارسی، شرحی درباره قواعد اختیاری و جایگزین‌ها ارائه می‌دهد، اما به نظر می‌رسد در مرحله نخست یک ارجاع متقابل میان فصل ۱۲ از ویرایش دوم قواعد انگلیسی‌کن به آر.دی.ای. فراهم می‌آورد. به سبب این‌که هیچ فصلی در آر.دی.ای. به صورت خاص به منابع پیاپی نمی‌پردازد، سیاهه وارسی، فهرست‌نویسان پایاندها را راهنمایی می‌کند که برای مشاهده قواعد مخصوص پایاندها هنگام ساخت یک پیشینه فهرست، به چه قواعدی مراجعه کنند. اما به غیر از محل این قواعد، تفاوت‌های زیادی در قواعد جدید وجود ندارد.

«شورت»^۸ و «اوکوهارا»^۹ (۲۰۱۴) معتقدند بزرگترین تغییری که آر.دی.ای. ایجاد می‌کند، تغییر در نحوه تفکر ماست. مطابق آر.دی.ای. فهرست‌نویسی کمتر درباره

-
1. CONSER Standard Record requirements.
 2. CONSER RDA core elements.
 3. CONSER MARC 21 to RDA core elements.
 4. CONSER RDA Cataloging Checklist.
 5. Bross.
 6. Hawkins.
 7. Nguyen.
 8. Short.
 9. Okuhara.

فهرست و بیشتر درباره اجتماعی از عناصری است که با یکدیگر ارتباط دارند ولی لزوماً به یک پیشینه واحد محدود نیستند. بدین ترتیب، آر.دی.ای. یک استاندارد فهرست‌نویسی به همان مفهومی نیست که ویرایش دوم قواعد انگلکلامریکن بود. آر.دی.ای. به ما می‌گوید که چه اطلاعاتی در توصیف‌های کتاب‌شناختی می‌توان یافت، چه عناصری مهم هستند و چگونه این عناصر با یکدیگر ارتباط دارند. پژوهش‌های بیشتری برای روشن شدن نحوه کاربرد اطلاعات اساسی برای پیايندها لازم است، اما ممکن است در نهایت دسترسی به پیايندها تنها به سبب عناصر خاصی که در توصیف کتاب‌شناختی آنها به کار می‌رود، تسهیل شود. تصمیم‌های ما درباره نحوه مدیریت پیايندها معمولاً تحت تأثیر جنبه‌های عملی قرار گرفته است و سوال‌های نظری درباره بهترین الگو برای سازماندهی اطلاعات، مورد توجه قرار نمی‌گیرد. ما نیازمند آن هستیم که میان یک پیايند با دیگری تفاوت قابل شویم، درحالی‌که ارتباط‌های میان آنها را نمایش می‌دهیم؛ ولی همه این موارد در محدوده کارت‌های فهرست یا پیشینه‌های مارک باید انجام شود. برقراری تعادل میان ارائه بیشترین جزئیات درباره منابع اطلاعاتی خاص و چگونگی تغییر آنها در طول زمان بدون ایجاد مشکل برای مراجعت‌کننده و فهرست‌نویس، همواره دشوار بوده است.

به‌هرحال، هنگامی‌که نوبت به پیايندهای پیچیده با تغییرات پیاپی می‌رسد (مانند منشعب شدن، ترکیب شدن، استمرار، چاپ مجدد، چندقسمتی و موارد دیگر) فراهم آوردن اطلاعات کافی به شکلی که هم توسط انسان قابل خواندن باشد و هم ماشین قادر به خواندن آن باشد، دشوار است. در بسیاری موارد، مشاهده اجمالی تاریخچه انتشار یک عنوان خاص، ساده نیست. «تیلت»^۱ (۲۰۰۵) برای نخستین بار این موضوع را مطرح کرد که ما پیشینه‌های پیايندها را به جای تولید برای کاربران، برای سایر فهرست‌نویسان پیايندها تولید می‌کنیم. اما ممکن است راه مستقیم‌تری برای بیان این پیچیدگی بدون فشار بر کاربر و فهرست‌نویس وجود داشته باشد.

1. Tillett.

آر.دی.ای. می‌تواند ما را به هدفمان نزدیک‌تر کند، به‌طوری‌که با استفاده از آن می‌توانیم پیشینه‌های کتابخانه‌ای داشته باشیم که عناصری مجزا با تعریف دقیق و انعطاف‌پذیر در آن دیده شود. اطلاعاتی که از الگوی دقیقی پیروی می‌کنند، تولید نظام‌های بازیابی برای استخراج تاریخچه انتشار یک پیايند خاص را به روی ساده‌تر، تسهیل می‌کنند. به‌جای یک فهرست با چندین پیشینه کاملاً پراکنده برای یک پیايند، با تغییرات کوچک در سطح قالب یا تغییرات کمتر در سطح اثر یا بیان، ساختار سلسله مراتبی هر قالب پی در پی از آغاز تا پایان به کمک ارتباط با آثار هم‌سطح خود، مانند آثاری که از هم تفکیک شده و یا باهم ترکیب شده‌اند، قابل‌نمایش خواهد بود. در آر.دی.ای. روابط پیايندها به دو شکل کل به جزء^۱ و جزء‌به‌جزء^۲ در نظر گرفته شده است. یک پیايند می‌تواند مجموعه‌ای یکپارچه در نظر گرفته شود که شماره‌ها اجزای آن را تشکیل می‌دهند. همچنین مقاله‌های درون هر شماره جزئی از یک جزء بزرگتر در یک پیايند هستند.

اولویت در پیاده‌سازی آر.دی.ای.، پیکربندی نظام جامع کتابخانه و فهرست دسترسی عمومی برخط (اپک)^۳ برای استفاده از قواعد جدید در راهنمای جایگزینی برای شناسه عام مواد^۴ با فیلدهای X33 (نوع محتوا، نوع رسانه و نوع حامل) است. هر سازمانی باید دربارهٔ نحوه نمایش این فیلدها برای عموم تصمیم بگیرد. در آینده نظام‌های محلی ما باید قادر باشد به صورت خودکار پیشینه‌های مستند از نقاط دسترسی در داده‌های کتاب‌شناختی تولید کند. افزون بر این، پیشینه‌های مستند می‌توانند پس از خلق هر پیشینه کتاب‌شناختی، سرعوان‌های موضوعی مرتبط با رده‌بندی خود را تولید کنند. بدین ترتیب، داده‌های کتاب‌شناختی از قابلیت استفاده دوباره و پایداری مناسب برخوردار می‌شوند. هدف از توصیف کتاب‌شناختی آر.دی.ای. به تصویر کشیدن یک

-
1. Whole/Part.
 2. Part-to-Part.
 3. OPAC (Online Public Access Catalog).
 4. GMD (General Material Designation).

صفت یا رابطه از یک یا چند موجودیت است. بنابراین، می‌توان به صورت خلاصه گفت: آر.دی.ای. همه‌چیز درباره روابط است. برنامه فهرست‌نویسی تعاونی (پی.سی.سی.)^۱ در مارس ۲۰۱۲ پیش‌نویسی را منتشر کرد که در آن رهنمودهایی درباره پیشینه‌های کتاب‌شناختی ترکیبی^۲ ارائه نمود. پیشینه‌های ترکیبی نوعی از پیشینه‌های ایجاد شده بر اساس قواعد فهرست‌نویسی انگلوامریکن ویرایش دوم در قالب مارک هستند که هنگام پیاده‌سازی آر.دی.ای. برخی از فیلدهای آنها برای مطابقت با قواعد جدید ویرایش می‌شوند. نتایج حاصل بیانگر این نکته بود که پیشینه‌هایی که با آر.دی.ای. مطابق نیستند، بدون در نظر گرفتن شکل انتشار آنها (چاپی، الکترونیکی و ...)، قابلیت پذیرش استاندارد جدید را دارا هستند. انعطاف‌پذیری آر.دی.ای. در مواجهه با مجموعه‌های یکپارچه، فرصت انتخاب و ارائه پیشنهادهای زیادی را فراهم می‌آورد (شورت، اوکوهارا، ۲۰۱۴).

تفاوت الگوی اف.آر.بی. آر با الگوی به کار رفته در آر.دی.ای.

بررسی‌های انجام‌گرفته بر روی الگوی به کار رفته در آر.دی.ای. و مقایسه این الگو با الگوی اف.آر.بی. آر. و اف.آر.ای. دی.^۳ نشان‌دهنده وجود تفاوت میان این الگوهاست، هرچند بخش عمده‌ای از این الگوها مشترک است. اف.آر.ای. دی. الگوی مفهومی رابطه- موجودیتی است که توسط ایفلا به وجود آمد تا بین داده‌های ذخیره شده در پیشینه‌های مستند کتابخانه با نیازهای کاربران این پیشینه‌ها پیوندی ایجاد کند. این الگو، جزئی از الگوی دیگر ایفلا یعنی ملزومات کارکردی پیشینه‌های کتاب‌شناختی (اف.آر.بی. آر.) است (حاجی‌زین‌العابدینی، ۱۳۸۹: ۶۳).

-
1. Program for Cooperative Cataloging.
 2. Hybrid Bibliographic Records.
 3. Functional Requirements for Authority Data.

تفاوت اصلی میان این دو الگو، وجود رابطه میان موجودیت اثر و قالب در الگوی آر.دی.ای. است. این رابطه در آر.دی.ای. «قالبی از اثر»^۱ یا «اثر قالب یافته»^۲ نامیده می شود که درواقع هر دوی آنها عناصر تعریف شده در آر.دی.ای. هستند. اگرچه روابط میان موجودیت های گروه اول و دوم در الگوی آر.دی.ای. شبیه الگوی اف.آر.بی.آر. است، آر.دی.ای. از روابطی با جزئیات بیشتر استفاده می کند.

اغلب عناصر تعریف شده در آر.دی.ای. به عنوان صفات در الگوی آر.دی.ای. شناخته می شوند، زیرا برخی از عناصر به روابط در این الگو منتقل شده اند. بنابراین، الگوی آر.دی.ای. دارای صفاتی با جزئیات بیشتر نسبت به اف.آر.بی.آر. است، به سبب این که عناصر آر.دی.ای. میراث قواعد فهرست نویسی فعلی است (تانیگوچی^۳، ۲۰۱۳).

بحث و نتیجه گیری

امروزه جایگاه پیايندها به عنوان یکی از منابع اطلاعاتی مهم، برای استفاده متخصصان و پژوهشگران به روشنی مشخص شده است. از طرفی، تفاوت این نوع منابع با تکنگاشتها از نظر نوع محتوا و پیوستگی مطالب ارائه شده در پیايندها سبب شده تا توصیف جامع و مناسب از محتوای این نوع منابع اطلاعاتی و ایجاد ارتباط مناسب میان آثار با پدیدآورندگان آنها در فهرست های عظیم کتابخانه ای، بیش از پیش مورد نیاز باشد. این امر مستلزم به کارگیری الگوها و استانداردهای جدید در توصیف منابع اطلاعاتی است.

هدف این مقاله، بررسی متون و پژوهش هایی بود که به موضوع استفاده از الگوهای مفهومی و قواعد توصیف و دسترسی به منبع (آر.دی.ای.) برای توصیف پیايندها و منابع یکپارچه پرداخته اند.

1. Manifestation of Work.
2. Work Manifested.
3. Taniguchi.

چنان‌که اشاره شد، «زومر و اونیل» (۲۰۱۲) معتقدند به کارگیری الگوی مفهومی اف. آ. بی. آر. و به تبع آن آر. دی. ای. برای منابع یکپارچه و پیايندها، به راحتی منابع تک‌نگاشتی نیست زیرا در تدوین این الگوها به منابعی که به شکل مجموعه‌ای از آثار و تلاش‌های فکری افراد مختلف است، کمتر توجه شده است. استفاده از سطوح انتزاعی و ایجاد روابط میان موجودیت‌های مختلف، برای این نوع منابع به‌ویژه در قالب‌های فعلی به کاررفته در فهرست‌های کتابخانه‌ای، امری بسیار مشکل است.

استفاده از قواعد جدید فهرست‌نویسی مانند آر. دی. ای. برای توصیف منابعی که ممکن است در طول زمان تغییرات زیادی در آنها ایجاد شود - که این تغییرات نه فقط منحصر به یک شماره یا نسخه است بلکه تغییراتی مانند ادغام و استنتاج که می‌تواند دوره‌های مختلف از یک پیايند را تحت تأثیر قرار دهد - نیازمند مطالعه و بررسی فراوانی است تا کاستی‌های این الگوها و قواعد برای توصیف این نوع منابع اطلاعاتی شناسایی و برطرف شود.

همچنین، چنان‌که در این مقاله به آن اشاره شد، به کارگیری پیشینه‌های قبلی موجود در فهرست‌های کتابخانه‌ای برای اجرای قواعد جدید فهرست‌نویسی و میزان تغییراتی که باید در این پیشینه‌ها صورت گیرد تا در فهرست‌های جدید قابل استفاده باشند، به بررسی و دقت فراوانی نیاز دارد. بررسی‌های پژوهشگر نشان داد اغلب پژوهش‌های انجام گرفته در حوزه استفاده از آر. دی. ای. برای فهرست‌نویسی منابع پیوسته و از جمله پیايندها، بیشتر بر حوزه‌های نظری این موضوع تمرکز داشته است زیرا در استفاده از الگوهای مفهومی برای این نوع منابع هنوز نقاط مبهمی وجود دارد که پژوهشگران در تلاش هستند با ارائه نظرها و پیشنهادهای جدید، این کمبودها را مرتفع کنند.

استفاده از فهرست‌نویسی تعاونی همانند آنچه در طرح کانسر انجام گرفته است و استفاده از پیشینه‌های ترکیبی برای به روزرسانی پیشینه‌های قبلی، دو پیشنهادی است که به نظر پژوهشگر می‌تواند در تسريع انتقال از قواعد فهرست‌نویسی انگلسوامریکن به آر. دی. ای. نقش به‌سزایی داشته باشد.

منابع

- ارسسطوپور، شعله (۱۳۸۹). بررسی میزان انطباق ساختار مارک ایران بر الگوی ملزومات کارکردی پیشینه‌های کتاب‌شنختی (FRBR) و نگاه کاربران فهرست‌های رایانه‌ای به موجودیت‌های مطرح در این الگو. مشهد: دانشگاه فردوسی، پایان‌نامه دکتری کتابداری و اطلاع‌رسانی.
- الیور، ک. (۱۳۹۰). آشنایی با مبانی آر.دی.ای. (توصیف و دسترسی منبع). (ع. گیلوری، مترجم) تهران: کتابدار.
- حاجی‌زین‌العابدینی، محسن (۱۳۸۹). امکان‌سنجی به کارگیری الگوی ملزومات کارکردی پیشینه‌های کتاب‌شنختی (اف. آربی. آر.) این‌فلات در پیشینه‌های کتاب‌شنختی فارسی. اهواز: دانشگاه شهید چمران، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، پایان‌نامه دکتری کتابداری و اطلاع‌رسانی.
- سالابا، آتنا؛ زنگ، ین، (۱۳۸۹). «ملزومات کارکردی پیشینه‌های کتاب‌شنختی: از الگوی مفهومی تا کاربرد و توسعه نظام». ترجمه: محسن حاجی‌زین‌العابدینی. ارتباط علمی: ماهنامه الکترونیکی پژوهشگاه علوم و فناوری اطلاعات ایران. دوره ۱۵، شماره ۱، فروردین ۱۳۸۹. قابل دسترس در: http://ejournal.irandoc.ac.ir/browse.php?a_code=A-10-211-1&slc_lang=fa&sid=1&ftxt=1
- فتاحی، رحمت‌الله. و طاهری، م (۱۳۹۱). فهرست‌نویسی: اصول و روش‌ها (ویرایش ۴). تهران: نشر کتابدار.
- مرادی، خ (۱۳۸۹). بررسی عناصر توصیفی به کاررفته در پیشینه‌های کتاب‌شنختی کتابخانه‌های دیجیتالی ایران بر اساس قواعد آر.دی.ای. و ارائه الگوی پیشنهادی برای به کارگیری این قواعد. مشهد: دانشگاه پیام نور، پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته کتابداری و اطلاع‌رسانی.
- Antelman, K. (2004). Identifying the Serial Work as a Bibliographic Entity. *Library Resources & Technical Services*, 48(4), 238-255.
- Ballegooie, M., & Borie, J. (2014). From Record-Bound to Boundless: FRBR, Linked Data, and New Possibilities for Serials Cataloging. *The Serials Librarian: From the Printed Page to the Digital Age*, 66(1-4), 76-87.
- Bennett, Rick, Brian F. Lavoie, and Edward T. O'Neill (2003). The Concept of a Work in WorldCat: An Application of FRBR. *Library Collections, Acquisitions and Technical Services* , 27(1). Retrieved from. http://www.oclc.org/research/publications/archive/2003/lavoie_frbr.pdf.
- Bross, V., Hawkins, L., & Nguyen, H. (2013). CONSER Serial RDA Workflow. *The Serials Librarian*, 64(1-4), 211-215.
- *Catalog Rules, Author and Title Entries*, US edition, comp. by committees of the American Library Association and the (British) Library Association (Chicago: American Library Association Publishing Board, 1908), <http://hdl.handle.net/2027/mdp.39015033881775>.
- Charles A. Cutter, *Rules for a Printed Dictionary Catalogue* (Washington, DC: Government Printing Office, 1876), <http://hdl.handle.net/2027/wu.89101448959>.
- Delsey, Tom (2003). FRBR and Serials. Retrieved from <http://www.ifla.org/files/assets/cataloguing/wgfrbr/papers/delsey.pdf>.

-
- Pierson. Harriet Wheeler, *Guide to the Cataloguing of the Serial Publications of Societies and Institutions* (Washington, DC: Government Printing Office, Library Branch, 1919), <https://archive.org/details/guidetocatalogui00librialia>.
 - <http://www.loc.gov/aba/pcc/conser/documents/CONSER-RDA-CSR.doc>.
 - Jones, E. (2005). The FRBR Model As Applied to Continuing Resources. *Library Resources & Technical Services*, 49(4), 227-242.
 - Jones, E. (2013). *RDA and serials cataloging*. Chicago: American Library Association.
 - Short, M., & Okuhara, K. (2014). RDA and Serials in Transition. *Serials Review*, 40(1), 40-45.
 - Smith, L. (1978). *A Practical Approach to Serials Cataloging*. Greenwich: Conn.
 - Taniguchi, S. (2013). Aggregate and Component Entities in RDA: Model and Description. *Cataloging & Classification Quarterly*, 51(5), 580-599.
 - Tillett, B. B. (2005). Change cataloging, but don't throw the baby out with the bath water! In J. W. Price, & M. S. Price (Eds.), *International librarianship—Today and tomorrow*. Munich, Germany: K. G. Saur. Retrieved from: <http://www.loc.gov/catdir/cpsu/Mittler.pdf>.
 - Zumer, M., & O'Neill, E. (2012). Modeling Aggregates in FRBR. *Cataloging & Classification Quarterly*, 50(5-7), 456-472.